

opusdei.org

Prelatovo razmatranje: Majka Božja i naša nada

U mjesecu svibnju donosimo razmatranje monsignora Fernanda Ocariza o ulozi Gospe u kršćanskom životu.

12.05.2020.

U ovom mjesecu svibnju još uvijek smo u sveopćoj teškoj situaciji zbog zdravstvene situacije s mnogim bolnim posljedicama. Naše misli i naša molitva upravljaju se posebno

Blaženoj Djevici Mariji koja je Majka milosrđa i Zdravlje bolesnih.

A prije svega je Marija Majka Božja. Tako se izrazila vjera Crkve u petom stoljeću, ovim svečanim riječima, značajnim i u isto vrijeme jednostavnim na Saboru u Efezu: “Sveta Djevica je majka Božja, jer je rodila tjelesno Riječ Boga koji je postao tijelo”.

Gospodin je u svojem spasonosnom planu htio računati s djevicom “zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija” (*Lk 1, 27*). A ona je odgovorila Anđelu: “Neka mi bude po riječi tvojoj” (*Lk 1, 38*). I Riječ tijelom postade.

U božanskom Marijinom materinstvu imaju korijen sve kvalitete, posebno ona da je „milosti puna” (*Lk 1, 28*) – tako ju je pozdravio Anđeo – potpuno sveta po milosti Božjoj.

Punina milostiu Mariji pokazuje se u punini vjere, nade i ljubavi. Ta punina nije učinila da u životu Djevice ne bude prisutna patnja, od Betlehema do Kalvarije. Sveti Josemaría je rekao: “Bog je jamačno želio svoju Majku visoko uzdignuti, pa ipak je istina da Marija u svom zemaljskom životu nije bila pošteđena ni od iskustva boli, ni od tegobe rada, ni od sumraka u vjeri”[1]. Vjera je stvarno svjetlo, ali također je i tama, jer vjeruje se u ono što se ne vidi. Ne možemo uvijek shvatiti Božje planove, kao Marija i Josip koji na Isusov odgovor nakon što su Ga našli u Hramu “ne razumiješe riječi koje im reče” (*Lk 2, 50*). Neka nam Djevica postigne rast u vjeri i neka nas povede do sigurnog pouzdanja u Boga, da čvrsto vjerujemo u ljubav Božju prema nama, također i kada se ta vjera još više pokaže u svojoj tamnoj strani.

Danas sam se htio zadržati posebno na nadi. Papa Franjo piše: Marija “nas uči kreposti čekanja, čak i kada se sve čini besmisleno (...), kada se čini da se Bog skriva zbog zla na svijetu”. Vodi naše korake i kaže nam: “Ustani! Gledaj naprijed, gledaj horizont, jer Ona je Majka nade”^[2].

Molitvom “memorare” svetoga Bernarda kažemo da Djevica Marija ne zapašta onoga koji traži njezinu pomoć: “Spomeni se, o predobrostitiva Djevice Marijo, kako se još nikada nije čulo da si ti ikoga zapustila koji se tvojoj zaštiti utekao, tvoju pomoć zatražio, tvoj zagovor zaprosio”. Ovih dana je možemo ponavljati, vjerom, neka dade nadu u aktualnoj zdravstvenoj krizi koja čini također veliku poteškoću u ekonomiji mnogih obitelji, nelagodu na radnom mjestu i napetosti u društvu.

Papa je pozvao da se slijedećeg 14. svibnja pridružimo “čitavom čovječanstvu” na dan molitve, posta i djela milosrđa kako bismo molili

Boga da se savlada pandemija koronavirusa. Osim toga što svaki pojedinac smatra prikladnim, u Krunici, posebno tog dana, molimo na tu nakanu, misleći na sve koji pate od posljedica te zdravstvene krize.

Molimo Djevicu Mariju da nam pomogne da živimo budućnost u nadnaravnoj nadi, u pouzdanju u ljubav Boga prema nama, iako bi ljudska nesigurnost bila velika, da drugima uzmognemo prenositi ljubav i mir.

Trenuci protivštine mogu na kraju biti pogodna prilika za unutarnji rast i osobno i društveno poboljšanje. Oni nas obavezuju da izađemo iz sebe i da se otvorimo drugima. Ali istina je da se u ovo vrijeme također događa da mogu nastati sumnje, nelagodnost i nemir.

Uz svjetlost vjere patnja zadobiva smisao, lakše se podnosi i čak može doći do toga da se pretvori u priliku

da se nađe jasnoća, mir i unutarnja radost. Mi ne želimo da itko pati i istovremeno znamo kako patnja sačinjava dio ljudskoga života, znamo kako se ona nosi skupa s drugima i znamo odjenuti je u ljubav. U enciklici *Spe salvi* Benedikta XVI. čitamo: „Ono što ozdravlja čovjeka nije izbjegavanje patnje ili bježanje od boli, nego sposobnost prihvaćanja kušnje, sazrijevanja u njoj i nalaženja smisla pomoću zajedništva s Kristom koji je patio neizmjernom ljubavlju“^[3].

Blaženoj Djevici Mariji, Majci nade, povjeravamo na poseban način sadašnjost i budućnost Crkve. Njezino sigurno pouzdanje u Sina održalo je jedinstvo rađajuće Crkve na Duhove, u onim trenucima nestabilnosti koji su se dogodili kada je dosta učenika otišlo, jedan se odrekao Isusa, drugi su sumnjali, svi su se bojali (usp. *Dj* 1, 14). Ona je ulijevala nadu.

Obnovimo ovaj duhovni put koji je svima od početka predložio sveti Josemaría: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*, svi s Petrom k Isusu po Mariji! Naša vjera obnovljena u Crkvi – koja je dar Božji – vidi se prije svega u molitvi za Crkvu, za Papu i za sve one koji trpe progon zbog Evanđelja. Molimo je sada od Marije, Majke Crkve.

Zadnjom rečenicom iz jedne molitve koju je Papa predložio za dodatak u Krunici u ovom mjesecu svibnju recimo Djevici Mariji: „Preporučamo se Tebi koja sjajiš na našem putu kao znak spasenja i nade. O mila, o draga, o slatka Djevice Marijo! Amen”^[4].

Vratimo se u mislima i razmatranjem Evanđelja na trenutke nakon onoga Marijina “neka mi bude po riječi tvojoj”. Za majku je očekivanje djeteta vrijeme ljudske nade. U Mariji je to čekanje trebalo imati univerzalni spasenjski odjek, jer je

znala da u svojoj utrobi nosi Otkupitelja svijeta. U njezinom pogledu u budućnost na neki način je bio svaki pojedinac. Već od tog čekanja od devet mjeseci Djevica je morala osjećati teret cijeloga čovječanstva, jer je bila “nova Eva”.

Bilo je to kod Križa kada je Marija iz usta svoga raspetoga Sina čula ove riječi upravljene svetom Ivanu, a po svetom Ivanu svakome od nas:

“Majko, evo ti sina” (*Jv 19, 26*).

Znamo da je Marija “naša Majka” i to nas vodi da joj se obraćamo u djetinjem pouzdanju, čvrstom nadom u njezino majčinsko posredništvo.

Riječima svetoga Josemaríje možemo radosnom nadom tvrditi: „Svu čvrstoću koja nam je potrebna – zbog naše osobne ništavnosti i zbog naših slabosti i mana – poći ćemo neprestano tražiti kod Boga preko naše djetinje pobožnosti prema Mariji”^[5].

To “neprestano traženje od Boga preko djetinje pobožnosti prema Mariji” bila je precizna značajka njegova vlastitoga života. Upravo se ovih dana ispunja 50 godina od hodočašća u Guadalupe, u Meksiku, na kojem je sveti Josemaría za vrijeme devet uzastopnih dana za molio cijeli svijet i za Crkvu. “Morao sam doći u Meksiko – rekao je gledajući sliku Majke Božje – kako bih Tebi ustima i dušom punom pouzdanja ponovio da smo vrlo sigurni u Tebe i u sve što si nam dala (...). Ne dopuštamo drugu ambiciju nego da služimo tvome Sinu i po Njemu i uz tvoju pomoć svim dušama”.

Neka nam Marija, Majka Božja i naša Majka, od svog Sina Isusa postigne uvećanje vjere i nade, što sa sobom donosi jačanje naše ljubavi prema Bogu i drugima.

Poslušajte razmatranje na izvornom španjolskom:

---

[1] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 172.

[2] Franjo, *Opća audijencija*, 10.5.2017.

[3] Benedikt XVI., *Spe Salvi*, br. 37.

[4] Franjo, *Pismo o Krunici*, 25.4.2020.

[5] *Pismo*, 31.5.1954., br. 36.

---

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-razmatranje-majka-bozja-i-nasa-nada/> (17.05.2025.)